

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123221208
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6123221208.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vlasty Ondrejkovej a členov senátu JUDr. Martiny Balebogovej a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: A. B., C., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX D. XX, o zaplatenie 376,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. TO-5C/19/2023 – 86 zo dňa 23. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. TO-5C/19/2023 – 86 zo dňa 23. augusta 2023 potvrdzuje.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 10 ods. 1 – 4, § 11 ods. 6, § 12 ods. 2, ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a v časti trov na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uviedol, že žalobou vo veci samej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 376,77 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že ako poisťovateľ uzavrel s A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. X/XX, XXX XX E., ako poistníkom, poistnú zmluvu č. 610/434545-8 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla F. G. H., EČV: E.. Dňa 14. 10. 2019 došlo k poistnej udalosti na mieste I. poisteného motorového vozidla F. G. H., EČV: E. a k škodovej udalosti došlo tak, že žalovaný, ktorý viedol motorové vozidlo F. G. H., neprispôsobil rýchlosť svojej jazdy a narazil do zadnej časti motorového vozidla H. J., EČV: E. idúceho v jazdnom pruhu pred motorovým vozidlom F. G. H.. Žalobca uhradil poškodenému škodu vo výške 941,93 eura dňa 24. 01. 2020 (poistné plnenie) a poškodenému oznámil výšku poistného plnenia listom zo dňa 24. 01. 2020. Keďže vznik škodovej udalosti nebol oznámený v lehote 15 dní od jej vzniku, žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu poistného plnenia vo výške 753,54 eura a na základe žiadosti žalovaného bol postih znížený na 376,77 eura. Žalovaný napriek výzve žalobcu peňažný záväzok nesplnil.

3. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázaný vznik zmluvného vzťahu medzi žalobcom a poistníkom: A. B., bytom E., E. X/XX, so začiatkom poistenia dňa 09. 05. 2018 o 07:55 hod. na dobu neurčitú, v sume poistného 27,55 eura ročne, predmetom ktorého bolo poistenie vozidla - motocykel, továrenská značka F., model G. H., VIN číslo K., rok výroby XXXX, objem valcov v ccm 124, výkon motora

v kW 9.50, druh paliva benzín, najväčšia prípustná celková hmotnosť v kg 315, počet miest na sedenie 2 miesta, farba vozidla šedá metalíza. Ďalej mal za preukázané, že dňa 14. 09. 2019 L. A. nahlásil poisťovni M. - F. C. škodovú udalosť zo dňa 14. 10. 2019 o 08:30 hod. v anglickom jazyku, ktorá udalosť sa stala v E. na I. ulici a podľa hlásenia o škodovej udalosti – neživotné poistenie vinníkom nehody malo byť vozidlo zn. E., vinník A. B. a poškodený bol zadný nárazník, keď motocykel zozadu narazil do jeho MV zn. E.. Z faktúry č. 19006413, vystavenej dňa 13. 11. 2019, splatnej dňa 27. 11. 2019 vyplýva, že L. A. zaplatil spoločnosti N. A., a. s., so sídlom E., D. XX, IČO: XX XXX XXX, cenu opravy celkom v sume 941,93 eura s DPH. Z dokumentu Agreed statement of facts on motor vehicle accident súd prvej inštancie zistil, že žalovaný označil krížikom možnosť, že dňa 14. 10. 2018 (správne 14. 10. 2019) dopravnú nehodu spôsobili obaja vodiči motorových vozidiel, L. A. označil krížikom, že nehodu spôsobil žalovaný. Podľa výpisu hovorov z mobilu žalovaného vyplývalo, že žalovaný dňa 14. 10. 2019 o 10:33 hod. uskutočnil hovor na t. č. XXXXXXXXXXXX v dĺžke trvania 00:05:40. Z Oznámenia poisťovne M. - F. C., a. s. zo dňa 14. 11. 2019 adresované L. A. vyplýva, že škodu na motorovom vozidle likvidovala podľa doložených dokladov za opravu v zmysle ustanovení príslušných Všeobecných poistných podmienok, Zmluvných dojednaní a Osobitných poistných podmienok, a to v sume poistného plnenia vo výške 941,93 eura. M. - F. C., a. s. listom zo dňa 14. 11. 2019 oznámila žalobcovi, že v predmetnej poistnej udalosti poukázala z havarijného poistenia motorového vozidla poistenému (poškodenému) poistné plnenie vo výške 941,93 eura a zároveň ju vyzvala na refundovanie sumy 941,93 eura v lehote 15 dní na základe povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca v oznámení o poistnom plnení zo dňa 24. 01. 2020 oznámil poisťovni M. - F. C., a. s., že poistnú udalosť, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla poisteného L. A., bytom E., N. XXXX/X, vybavila a poukázala skutočnú škodu vo výške 941,93 eura ako náklady na opravu poškodeného vozidla na účet poisťovne M. - F. C., a. s. Žalobca listom zo dňa 27. 01. 2020 oznámil žalovanému, že zodpovedá za poistnú udalosť zo dňa 14. 10. 2019, ktorej následkom bolo poškodenie motorového vozidla EČV: E. a žalobca vyplatil poškodenému z titulu poistnej udalosti poistné plnenie vo výške 941,93 eura, pričom poistnú udalosť žalobcovi písomne neoznámil, vznikol žalobcovi nárok na náhradu až celého poistného plnenia, teda sumy 941,93 eura, avšak v snahe vyjsť žalovanému čiastočne v ústrety, rozhodol žalobca, že od adresáta uvedenú sumu nebude žiadať v plnej výške, ale len jej časť vo výške 753,54 eura. Na list reagoval žalovaný mailovou správou zo dňa 07. 02. 2020, ktorou nesúhlasil s uplatnením nároku na náhradu poistného z dôvodu nenahlásenia škodovej udalosti, keďže škodová udalosť bola riadne nahlásená telefonicky v deň udalosti, t. j. 14. 10. 2019 o 10:41 hod., pričom správu o nehode sa pokúsil zasielať viackrát, však systém nedovoľoval zaslanie dokumentov bez technického preukazu, ktorý sa stratil počas nehody, resp. opravy skútra. Dokumenty tak boli zaslane až dodatočne elektronicky s nahratím len protokolu o nehode, v plnej miere došlo k spolupráci, keď bol pristavený skúter v rámci servisu na jeho obhliadku poverenej osoby p. I., a to 16. 01. 2020, čím mal za to, že riešenie poistenej udalosti napreduje riadne a odmietol záver, že bol označený ako vinník nehody, čo bolo uvedené aj na protokole o nehode s tým, že nehoda sa stala nasledovne: vodič B odbočoval z pod mostu I. smerom na G. a tak prechádzal cez minimálne jeden pruh. Riadne označoval smerovkou zmenu jazdy vľavo a opustil svoj pruh (sme rovno na Košickú), viedol skúter v pruhu rovno bez zmeny smeru jazdy, následne a nečakane vodič vozidla B sa rozhodol vrátiť do pruhu rovno, a to bez oznámenia zmeny smeru jazdy práve v čase keď prechádzal, pričom už nedokázal zareagovať a narazil do zadnej/jemnej bočnej časti jeho vozidla. Zranenia vyžadujúce si hospitalizáciu našťastie neutrpel, preto nebola ani privolaná polícia, žiadal o prehodnotenie celej škodovej udalosti a určiť vinníka nehody, a tým pádom aj zodpovednosť, ako aj o opätovné prehodnotenie uplatnenia nároku náhrady škody, a to napr. vhodným uplatnením dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 12 ods. 2 písm. g) zákona o PZP. Listom zo dňa 12. 02. 2020 žalobca žiadal žalovaného o úhradu sumy 376,77 eura, keď na základe zistených skutočností sa rozhodol uznať dôvod hodný osobitného zreteľa a znížiť výšku uplatneného postihu z 80 % na 40 % z vyplateného poistného plnenia t. j. na 376,77 eura, keď bolo zistené, že škodová udalosť žalobcovi telefonicky nahlásená nebola a zo spisu poistnej udalosti doručeného z poisťovne poškodeného, bolo zistené, že správa o nehode spolu s osobnými dokladmi boli od adresáta predložené do poisťovne poškodeného, v ktorej mal uzavreté havarijné poistenie motorového vozidla a táto si uplatnila u žalobcu regresný nárok za vyplatené poistné plnenie poškodenému. Následne listom zo dňa 27. 04. 2020 si žalobca opätovne uplatnil voči žalovanému postih znížený na sumu 376,77 eura, ktorú žiadal uhradiť. Žalobca v mailovej správne zo dňa 19. 05. 2020 adresovanej žalovanému oznámil, že aj v prípade telefonického oznámenia, je zo zákona povinný túto nahlásiť písomne do 15 dní po vzniku škodovej udalosti, ak vznikla na území Slovenskej republiky. Táto povinnosť je uvedená i zmluvných podmienkach, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy, avšak vzal do úvahy doručenie správy o nehode a dokladov (vodičský preukaz a osvedčenie od motocykla), ktoré predložil poškodený z jeho havarijného

poistenia, uznal dôvod hodný osobitného zreteľa a znížil výšku uplatneného postihu na polovicu, a preto trval na postihu vo výške 376,77 eura, tak ako uvádzal v liste zo dňa 12. 02. 2020. Žalovaný v mailovej správe zo dňa 18. 05. 2020 adresovanej žalobcovi oznámil, že nesúhlasí s navrhovanou sumou zníženia požadovaného postihu, a to z dôvodu, že poisťnú udalosť nahlásil riadne a včas a za týmto účelom požiadal operátora ORANGE, aby zaslal oficiálne výpis hovorov za mesiac október 2019, kedy (14. 10. 2019) predmetnú udalosť nahlásil, pričom predpokladal, že z dôvodu opatrení voči koronavírusu, sa im predmetné potvrdenie nepodarilo odoslať, avšak povinnosti si splnil a žiadal o trpezlivosť, aby mohol preukázať, že predmetnú udalosť riadne nahlásil, tak ako uviedol v predchádzajúcom maile zo dňa 07. 02. 2020. Podľa mailovej správy zo dňa 27. 05. 2020 žalobca oznámil žalovanému, že bol prehodnotený postih ešte dňa 12. 02. 2020 a uznal dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto postih vo výške 753,54 eura znížil na čiastku 376,77 eura, na ktorej zotrval. Výzvou pred vymáhaním zo dňa 27. 11. 2020 žalobca vyzval opätovne žalovaného na úhradu postihu vo výške 376,77 eura. Podľa výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 24. 01. 2020 odoslal platbu v sume 941,93 eura ako náhradu poistného plnenia poisťovni M. C., M..

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu, ktorou sa od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 376,77 eura s prísl. z titulu náhrady poistného plnenia, nie je dôvodná. V danom prípade žalobca na základe uzatvorenej poistnej zmluvy uhradil škodu, ktorá v dôsledku toho vznikla, poisťovni M. - F. C., M., v ktorej bol poistený druhý účastník dopravnej nehody, a to dňa 24. 01. 2020 v sume 941,93 eura. Žalobca si uplatnil podľa § 12 ods. 2 písm. g) ZoPZP voči žalovanému nárok na náhradu poistného plnenia vo výške 753,54 eura. Na základe žiadosti žalovaného bol postih znížený na 376,77 eura. Listom zo dňa 27. 01. 2020 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 753,54 eura, následne žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie zníženej sumy 376,77 eura listom zo dňa 27. 04. 2020 a zo dňa 27. 11. 2020. Žalovaný namietal v konaní premlčanie nároku žalobcu, ktorú námietku posúdil súd prvej inštancie ako nedôvodnú. K vyplateniu poistného plnenia došlo dňa 24. 01. 2020, a preto k premlčaniu pohľadávky by došlo dňa 24. 01. 2023. Keďže žaloba bola podaná v upomínacom konaní dňa 18. 01. 2023, bol nárok žalobu uplatnený na súde včas a nie je premlčaný. Ďalej v konaní žalovaný popieral spôsobenie škody svojim motorovým vozidlom, čo vyplýva aj zo správy o nehode - žalovaný neoznačil, že je vinníkom nehody, ale že obaja účastníci dopravnej nehody nehodu spôsobili, v Protokole o nehode - Agreed statement of facts on motor vehicle accident žalovaný označil krížikom možnosť, že dňa 14. 10. 2019 dopravnú nehodu spôsobili obaja vodiči motorových vozidiel, L. A. označil krížikom, že nehodu spôsobil žalovaný. V mailovej komunikácii so žalobcom zo dňa 07. 02. 2020 opísal žalovaný udalosti nehody, keď podľa jeho názoru došlo zo strany druhého účastníka nehody k porušeniu § 10 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., kde sa uvádza, že vodič pri prechádzaní z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu je povinný dať prednosť v jazde vodičovi jazdiacemu v jazdnom pruhu, do ktorého prechádza, pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Žalobca ako poisťovateľ bol podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, čo však žalobca neurobil a škodovú udalosť riadne neprešetril. Z prevedeného dokazovania, najmä z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalovaný sa snažil o súčinnosť - telefonické nahlásenie škodovej udalosti po nehode dňa 14. 10. 2019, spolupracoval pri obhliadke skútra dňa 16. 01. 2020, komunikoval so žalobcom mailom zo dňa 07. 02. 2020, zo dňa 18. 05. 2020, zo dňa 19. 05. 2020 a 26. 05. 2020, pričom na základe tejto komunikácie žalobca aj znížil nárok voči žalovanému na sumu 376,77 eura, keď mal za to, že ide o dôvody hodné osobitného zreteľa pri porušení povinnosti žalovaného podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona č. 381/2001 Z. z.

5. Pokiaľ išlo o splnenie podmienky, a to porušenie povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP bez dôvodov hodných osobitného zreteľa, súd prvej inštancie dodal, že z písomného vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že webový systém žalobcu neumožňoval v danom čase uskutočniť písomné nahlásenie udalosti bez kompletného doplnenia všetkých dokladov k vozidlu, ktoré ako v predchádzajúcej komunikácii žalovaný uviedol, nemohol dodať, keďže boli v skútri, ktorý bol na posúdení a oprave v servise F. E., C. XX, E.. Išlo o dodanie identifikačných dokumentov (vodičský preukaz, občiansky preukaz, či osvedčenie skútra...), s ktorými žalobca disponoval, čo potvrdil v svojom liste č. 1527.0675/010-5 zo dňa 12. 02. 2020 (predloženého žalobcom), z ktorého vyplynulo, že tieto dokumenty boli predložené do poisťovne poškodeného. Zo strany žalovaného došlo k spolupráci so žalobcom, čo preukazuje aj realizácia obhliadky dňa 16. 01. 2020 p. I. od žalobcu. Žalobca v liste deklaroval dôvod hodný osobitného zreteľa na zníženie postihu z vyplateného poistenia z 80 % na 40 %.

Žalobca v písomnom vyjadrení sám navrhol v prípade pochybností súdu o zodpovednosti žalovaného za vznik poistnej udalosti výsluch účastníkov škodovej udalosti, prípadne vypracovanie súkromného odborného vyjadrenia. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu listom zo dňa 22. 05. 2023, aby pokiaľ navrhuje vypracovanie súkromného odborného vyjadrenia, takéto odborné vyjadrenie v zmysle § 209 Civilného sporového poriadku predložil súdu a pokiaľ navrhuje výsluch účastníkov škodovej udalosti, aby v zmysle § 197 CSP upovedomil súd a protistranu o zabezpečení svedkov na pojednávaní, uviedol meno, priezvisko, adresu svedkov a označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané. Žalobca nijako nereagoval na list súdu a na pojednávanie nariadené na deň 22. 05. 2023 a následne na deň 23. 08. 2023 sa písomne ospravedlnil a na pojednávanie sa nedostavil.

6. V prejednávanej veci žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal splnenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého si ako poisťovateľ uplatnil proti žalovanému nárok na náhradu časti poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, keď nepreukázal, že žalovaný spôsobil škodu motorovým vozidlom, a že bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4, preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

7. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Proti tomu rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania, v rozsahu 100 %. Uviedol, že § 12 ods. 2 zákona o PZP stanovuje dve kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené, aby si poisťovateľ mohol uplatniť nárok na náhradu poskytnutého poistného plnenia. Prvou podmienkou je, že poistený, ktorý nie je poistníkom, spôsobil škodu motorovým vozidlom. Druhá podmienka spočíva v porušení povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP bez dôvodu hodného osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z týchto podmienok. Pokiaľ išlo o spôsobenie škody motorovým vozidlom, poukázal na to, že súd hodnotí dôkazné prostriedky jednotlivo a zároveň vo vzájomných súvislostiach (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotenie dôkazov úvahou súdu neznamená ľubovôľu súdu pri hodnotení dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať z náležite zisteného skutkového stavu veci, nesmie byť v rozpore s prírodnými zákonmi, musí byť preskúmateľná v inštančnom postupe a podobne. Zároveň súd nemôže nekriticky preberať závery žalovaného k vykonaným dôkazom bez toho, aby ich hodnotil podľa čl. 15 CSP a § 191 CSP. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže v správe o nehode bol zo strany poškodeného jednoznačne označený za vinníka poistnej udalosti práve žalovaný, ktorý správu o nehode podpísal, čím potvrdil pravdivosť uvedenej skutočnosti, sám žalovaný v správe o nehode zaznačil, že sú zodpovední obaja za vznik poistnej udalosti a jednoznačne neuviedol, že nie je vinníkom, pričom správa o nehode, ktorá je riadne vyplnená a podpísaná obidvoma účastníkmi škodovej udalosti slúži ako dostatočný podklad pre náhradu škody a určenie vinníka škodovej udalosti. Ak sa žalovaný necítil byť vinný za vznik poistnej udalosti, nemal uvedenú správu o nehode podpisovať s označením jeho ako vinníka zo strany poškodeného a vlastným označením spoluviny. Zo strany žalovaného išlo zjavne o špekulatívne tvrdenie, že nezodpovedá za vznik škodovej udalosti, keďže v správe o nehode zaznačil spoluzavinenie. Žalovaný s týmto tvrdením prišiel až v momente, kedy si žalobca voči nemu uplatnil nárok na náhradu za poskytnuté poistné plnenie. Žalovaný aj iba ako spoluvinník spôsobil prevádzkou motorového vozidla škodu, a preto bolo povinnosťou žalobcu poskytnúť poistenému poistné plnenie a bolo povinnosťou žalovaného oznámiť vznik poistnej udalosti. K dôvodom hodným osobitného zreteľa dodal, že v priebehu konania nebolo sporné, že žalovaný neoznámil písomne žalobcovi škodovú udalosť v 15-dňovej lehote. Žiadal však prihliadnúť na dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorým má byť skutočnosť, že žalovaný telefonicky po nehode nahlásil vznik škodovej udalosti a zároveň mu bolo prostredníctvom webového systému žalobcu znemožnené oznámiť vznik škodovej udalosti bez kompletného doplnenia všetkých dokladov k vozidlu, ktoré nemohol dodať. Žalovaný v priebehu konania uvádzal, že dňa 14. 10. 2019 telefonicky nahlásil vznik poistnej udalosti, čím si splnil svoju zákonnú povinnosť. Uvádzané údajné telefonické oznámenie žalobca nielenže neevidoval, ale je na tento účel nedostatočné a nie je splnením zákonnej povinnosti. Zákon totižto vyžaduje písomnú formu oznámenia škodovej udalosti. Písomné vyplnenie tlačiva oznámenia o poistnej udalosti má svoj význam, keďže obsahuje aj také otázky, ktoré rozsiahlejšie popisujú okolnosti poistnej

udalosti ako zvyknú dotyčné osoby popísať pri telefonickom hlásení. Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže byť výlučne objektívna nemožnosť oznámiť vznik poistnej udalosti poisťovateľovi. Ide o prípady obmedzenia dispozície poisteného, napr. technická nemožnosť oznámiť dopravnú nehodu zo zahraničia alebo pobyt v nemocnici. Poistený musí preukázať, že túto povinnosť nebol schopný objektívne splniť. Súd prvej inštancie zohľadnil ako dôvod hodný osobitného zreteľa tvrdenie žalovaného o nemožnosti oznámiť vznik poistnej udalosti, keďže nedisponoval dokladmi k poistenému motorovému vozidlu, ktoré boli v skútri a ten bol na obhliadke v servise. Žalovanému však nič nebránilo v tom, aby podal minimálne vyplnené tlačivo „Oznámenie o poistnej udalosti“ so všetkými skutočnosťami, ktoré v danom okamihu mu boli známe a doklady týkajúce sa poisteného motorového vozidla predložil dodatočne. Podľa vyjadrenia žalovaného malo dôjsť k dodatočnému doručeniu dokladov, ako vodičský a občiansky preukaz, osvedčenie skútra a podobne. Toto tvrdenie žalovaný nepreukázal a aj napriek tomu si ho prvoinštančný súd osvojil, hoci žalobca jasne uviedol, že zo strany žalovaného mu neboli doručené žiadne doklady o poistnej udalosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, tak nemožno dospieť k záveru, že u žalovaného existoval dôvod hodný osobitného zreteľa. Žalobca sa o poistnej udalosti dozvedel až od spoločnosti M. - F. C., M., u ktorej mal poškodený uzatvorené havarijné poistenie a ktorá žalobcu listom zo dňa 14. 11. 2019 vyzvala na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia žalovaného. Jedinými podkladmi, ktorými žalobca disponoval, tak boli práve od poškodeného a jeho havarijnej poisťovne. Zákonná požiadavka, aby poistený oznámil poisťovateľovi v stanovenej lehote vznik škodovej udalosti, ktorá hoci iba potenciálne môže viesť k vzniku povinnosti poisťovateľa plniť, nie je samoučelná. Poisťovateľ má totiž de facto od počiatku k dispozícii informácie od poisteného, ktoré môže použiť po prípadnom nahlásení vzniku škody zo strany poškodeného. Oznamovacia povinnosť poisteného má pre činnosť poisťovne osobitný význam. Náhradu škody poškodenému môže poisťovňa priznať iba na základe dôvodného návrhu, pričom iba včasné oznámenie a šetrenie poistnej udalosti môže byť relevantným základom pre posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie. V dôsledku toho, že poisťovňa v čase uplatnenia náhrady škody o poistnej udalosti nemá vedomosť, nemôže efektívne reagovať a v primeranom čase posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Bezprostredným negatívnym následkom je teda nevyhnutnosť vykonať ďalšie osobitné šetrenia za účelom objasnenia poistnej udalosti a súvisiacich nárokov, oddialenie poistného plnenia, čo poškodzuje predovšetkým samotnú obeť dopravnej nehody, zvýšené reputačné riziko na strane poisťovne, ktorá sa núteným odkladom poistného plnenia vystavuje znevýhodneniu v konkurenčnom boji, sťaženie tvorby rezerv na poistné plnenie. Súd prvej inštancie nielenže opomenul námietky žalobcu k tomu, že telefonické oznámenie v zmysle zákona o PZP je nepostačujúce, ale aj neprávne vyhodnotil mailovú komunikáciu žalovaného. Tá nepredstavovala súčinnosť pri likvidácii poistnej udalosti. Práve naopak ku komunikácii so žalovaným došlo až po poskytnutí poistného plnenia poškodenému a mail zo dňa 07. 02. 2020 ako aj ďalšie maily boli iba reakciou na uplatnenie si nároku na náhradu poskytnutého poistného plnenia zo strany žalobcu. Prvoinštančný súd navyše nesprávne uviedol, že na základe súčinnosti žalovaného a jeho komunikácie znížil svoj nárok na sumu vo výške 376,77 eura. Z listu zo dňa 12. 02. 2020 vyplýva, že výška postihu bola znížená z dôvodu doručenia správy o nehode a dokladmi žalovaného aspoň do poisťovne poškodeného. Zo strany žalobcu nebolo potrebné preukazovať, či neoznámenie dopravnej nehody podstatne sťažilo likvidáciu poistnej udalosti a následné poskytnutie poistného plnenia poškodenému. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. 03. 2011, sp. zn. 3 Cdo 257/2009, v ktorom rozhodnutí Najvyšší súd predovšetkým akcentoval sankčnú funkciu takéhoto postihu, bez ohľadu na prípadné subjektívne presvedčenie o menej závažnom porušení zákonných povinností zo strany poisteného. Tento inštitút má poisteného predovšetkým viesť k riadnemu plneniu zákonných povinností (vrátane oznamovacej povinnosti), ktoré mu vyplývajú z poistného vzťahu. Žalobca postupoval legitímne, ak si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia, keďže porušil povinnosť oznámiť poistnú udalosť v zákonom stanovenej lehote.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne právny potvrdiť. Podľa tvrdenia žalobcu označenie za vinníka druhou stranou je dostatočný dôkaz pre odôvodnené určenie zavinenia, s čím sa nemožno stotožniť, a čo nie je ani pravda. Mal za to, že ak poisťovňa disponuje rôznymi pohľadmi na nehodu, je nevyhnutné pristúpiť k šetreniu udalosti, za účelom objasnenia a správneho odôvodnenia pre účely možného plnenia náhrady. Zo samotnej správy je zrejmé, že uviedol, že nie je vinníkom dopravnej nehody. Žalobca na jednej strane odporúča, aby v takomto prípade nepodpisoval správu o nehode, ak nesúhlasil s tým, že nehodu nezavinil, na strane druhej uvádza, že je zákonnou povinnosťou správu o nehode podpísať, inak dôjde k posudzovaniu udalosti ako dopravnej nehody. K popisu udalosti došlo bezprostredne v rámci telefonického oznámenia nehody dňa 14. 10. 2019 v čase od 10:33 hod až 10:39 hod., čo malo byť zo strany žalobcu

preskúmané a vyhodnotené. Počas celej doby bol plne k dispozícii a poskytol náležitú súčinnosť a žalobca nikdy nemal dotaz týkajúci sa potreby prešetrenia a potvrdenia pravdivosti označenia vinníka. Žalobca neuviedol, aké ďalšie údaje, či dokumenty by potreboval v rámci písomného ohlásenia nehody, ktorých nedodanie mu bránilo odôvodniť svoje nároky a prešetriť predmetnú udalosť. Internetový formulár na nahlásenie nehody neumožňuje jeho odoslanie bez nahratia dokumentov, a to veľkého technického preukazu, ktorým v tom čase nedisponoval. Z postupu žalobcu vyplýva, že si nárok uplatňuje formalistickým, arbitrárnym a šikanóznym postupom, žalobu podal 4 dni pred uplynutím premlčacej doby. V danom prípade nedošlo k naplneniu prvej podmienky pre uplatnenie nároku, pričom žalobca nezdôvodnil predmetný návrh a ani neskúmal mieru zavinenia nehody. Žalobca klamlivo uvádza, že o udalosti sa dozvedel až od spoločnosti M. – F. C. M., a pritom ignoroval skutočnosť, že mu nehoda bola nahlásená bezprostredne telefonicky. Inak ako výpisom hovorov to nevie dokázať, čo mu nemôže byť kladené za vinu, keďže systém žalobcu neposiela žiadne notifikácie o nahlásení. Tvrdenie žalobcu, že takýto hovor neeviduje je klamlivé. Z povahy hlásenia poistnej udalosti na webe by žalobca nezískal iné dokumenty ako tie, ktoré už mal k dispozícii. Žalobca účelovo uvádza, že začal oneskorene komunikovať, a to až po poskytnutí poistného plnenia, pričom je zrejmé, že nemohol mať žiadnu vedomosť o konaní žalobcu, okrem poskytnutej súčinnosti pri likvidácii poistnej udalosti. Žalobca nikdy nepožadoval doloženie žiadnych doplňujúcich dokumentov, resp. podať vysvetlenie. Ohľadne judikatúry, na ktorú poukázal žalobca, dodal, že táto bola prekonaná nálezom Ústavného súdu III. ÚS 90/2021, podľa ktorého uplatnenie regresu jednoznačne musí byť zo strany poisťovne riadne zdôvodnené, a že súd nesmie opomenúť dôvody hodné osobitného zreteľa, ak by oneskorenie nespôsobilo poisťovní žiaden negatívny následok, ktorý jej spôsobilo omeškanie písomného nahlásenia udalosti (ovplyvnené i nemožnosťou vyplniť predmetný formulár žalobcu). Z uvedeného je zrejmé, že ani druhá podmienka na uplatnenie regresu splnená nebola.

10. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že v správe o nehode bol za vinníka poistnej udalosti poškodeným označený žalovaný, ktorý správu podpísal, čím potvrdil pravdivosť tejto skutočnosti a žalovaný v správe naznačil, že sú zodpovední obaja za vznik poistnej udalosti a jednoznačne neuviedol, že nie je vinníkom. Ak sa necítil byť vinný nemal správu podpísať. Žalovaný aj iba ako spoluvinník spôsobil prevádzkou motorového vozidla škodu, a preto bolo povinnosťou žalobcu poskytnúť poistenému poistné plnenie a bolo povinnosťou žalovaného oznámiť vznik poistnej udalosti. Žalovaný neoznámil škodovú udalosť v 15-dňovej lehote, o poistnej udalosti sa dozvedel od M. – F. C. M., ktorá žalobcu listom zo dňa 14. 11. 2019 vyzvala na náhradu škody z PZP žalovaného. Podkladmi, ktorými disponoval, boli od poškodeného a jeho havarijnej poisťovne. Údajné telefonické oznámenie žalovaného dňa 14. 10. 2019 neevidoval, ale na tento účel je nedosatočné a nie je splnením zákonnej povinnosti. Zákon vyžaduje písomnú formu oznámenia škodovej udalosti. Za dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno považovať nedisponovanie dokladmi k motorovému vozidlu, ktoré boli v skútri nachádzajúcom sa na obhliadke v servise. Žalovanému nebránilo nič podať tlačivo oznámenie o poistenej udalosti so všetkými skutočnosťami a doklady predložiť dodatočne. Žalovaný nepreukázal, že došlo k dodatočnému doručeniu dokladov a napriek tomu si súd prvej inštancie toto tvrdenie osvojil. Mailová komunikácia nepredstavovala súčinnosť pri likvidácii, išlo o komunikáciu po poskytnutí poistného plnenia poškodenému a predstavovala reakciu na uplatnenie si nároku na náhradu poskytnutého poistného plnenia.

11. Žalovaný v odvolacej duplike uviedol, že žalobca vôbec nepreveril označenie vinníka na základe správy o nehode a uzatvoril túto tému výlučne na základe tvrdenia tretej strany, napriek tomu, že z jeho strany nedošlo k uznaniu, že je vinníkom, ako aj opisu situácie počas telefonického nahlásenia udalosti. V prípade, ak by nepodpísal správu o nehode, došlo by k prekvalifikovaniu škodovej udalosti na dopravnú nehodu. Navyše došlo k zrážke na skútri, kedy bol otrasený. Žalobca otázku zavinenia nikdy objektívne nevyhodnocoval a nepreveroval mieru zavinenia. Škodovú udalosť nahlásil telefonicky, žalobca nevysvetlil, ani objektívne nespochybnil jeho telefonát v rozsahu takmer 6 minút po nehode na riadny telefonický kontakt žalobcu. Argument žalobcu, že takýto telefonát neeviduje, neobstojí a nemôže byť na ťarchu žalovaného, že žalobca nemá potvrdzovací systém o vykonaní nahlásenia udalosti, ktorým by sa vedel preukázať. Systém žalobcu neumožňuje zaslanie neúplnej žiadosti. Žalobca všetky dokumenty mal, pretože riadne vykonal likvidáciu. Mailovej komunikácii predchádzala komunikácia s likvidátorom, obhliadka skútra, dopĺňanie celej situácie. Žalobca nepostupoval v súlade s § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z., požadovanú výšku náhrady nedostatočne zdôvodnil a vôbec nevyvlúčil uplatnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Požadovanú výšku náhrady považoval za neprimeranú

a riadne neodôvodnenú. Odmietol ním navrhované 50 % pokrytie požadovanej náhrady, aby sa predišlo sporu.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po jeho preskúmaní zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd preto musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalobcu vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil už pred súdom prvej inštancie a tieto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu názoru, že žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal splnenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. Keďže ani v odvolacom konaní nemal za preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

16. Z procesnej obrany žalovaného v rámci konania vyplýva, že žalovaný popieral v spore zavinenie škodovej udalosti porušením jeho povinností vodiča a tvrdil, že žalobcovi ako poisťovateľovi oznamoval vznik poistnej udalosti telefonicky bezprostredne dňa 14. 10. 2019 v čase od 10:33 hod. až 10:39 hod. na telefónnom čísle XXXXXXXXXX (doložil výpis hovorov č. I. 33 spisu) a následne tvrdil, že webový systém žalobcu neumožňoval v danom čase uskutočniť písomné nahlásenie udalosti bez kompletného doplnenia všetkých dokladov k vozidlu, ktoré nemohol ich dodať, keďže boli v skútri, ktorý bol na posúdení a oprave v servise F. E., C. XX, E.. Žalovaný tvrdil, že došlo k spolupráci so žalobcom, čo preukazuje aj realizácia obhliadky dňa 16. 01. 2020 p. I. od žalobcu. Súd prvej inštancie tak správne posudzoval, či v danom prípade je splnená podmienka spôsobenia škody motorovým vozidlom žalovaného a či došlo k porušeniu povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP bez dôvodu hodného osobitného zreteľa, v tomto prípade neoznámene poistnej udalosti v zákonom stanovenej lehote. Keďže žalovaný v konaní poprel tvrdenie žalobcu, že je zodpovedný za vznik spôsobenej škody, bolo na žalobcovi, aby preukázal, že žalovaný zavinil, teda je zodpovedný za vznik škodovej udalosti. V tomto smere žalobca doložil dokument Agreed statement of facts on motor vehicle accident, podľa ktorého žalovaný označil krížikom možnosť, že nehodu spôsobili obaja vodiči a L. A. označil krížikom, že nehodu spôsobil žalovaný. Samotné označenie v tomto dokumente tak vyvoláva pochybnosti o tom, kto zavinil vznik škodovej udalosti, a pokiaľ žalobca pristúpil k plneniu poisteného plnenia bez toho, aby si dostatočne prešetril, kto zavinil vznik škodovej udalosti, uvedené nemôže byť na ťarchu žalovaného. Z dôkazov doložených žalobcom nemožno jednoznačne ustáliť, že žalovaný spôsobil škodu jeho motocyklom. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 18. 05. 2023 (č. I. 61) navrhol v prípade pochybností súdu o zodpovednosti žalovaného za vznik poistnej udalosti výsluch účastníkov škodovej udalosti, prípadne vypracovanie súkromného odborného vyjadrenia. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 22. 05. 2023, na ktoré sa strany sporu nedostavili, žalobca a jeho právny zástupca sa ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti, pričom súd prvej inštancie pojednávanie odročil na deň 23. 08. 2023 z dôvodu žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania s tým, že vyzval žalobcu listom zo dňa 22. 05. 2023 (č. I. 67 spisu), aby pokiaľ navrhuje vypracovanie súkromného odborného vyjadrenia, takéto odborné vyjadrenie v zmysle § 209 Civilného sporového poriadku predložil súdu a pokiaľ navrhuje výsluch účastníkov škodovej udalosti, aby v zmysle § 197 CSP upovedomil súd a protistranu o zabezpečení svedkov na pojednávaní, uviedol meno, priezvisko, adresu svedkov a označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané. Žalobca na túto výzvu nijako nereagoval a na pojednávanie nariadené na deň 23. 08. 2023 sa písomne ospravedlnil

a na pojednávanie sa nedostavil a rovnako tak sa ospravedlnil žalovaný. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie má za to, že žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal, že žalovaný spôsobil škodu motorovým vozidlom, tzn. že je zodpovedný za vznik poistnej udalosti. Splnenie tejto podmienky podľa § 12 ods. 2 písm. g) zákona o PZP žalobca nepreukázal, a preto nemožno považovať jeho nárok za dôvodný, ako správne konšatoval súd prvej inštancie.

17. Pokiaľ išlo podmienku porušenia povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP bez dôvodov hodné osobitného zreteľa, súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný oznamoval vznik poistnej udalosti telefonicky bezprostredne dňa 14. 10. 2019 v čase od 10:33 hod. až 10:39 hod. na telefónnom čísle XXXXXXXXXXXX (doložil výpis hovorov č. I. 33 spisu), ako aj na skutočnosť, že webový systém žalobcu neumožňoval v danom čase uskutočniť písomné nahlásenie udalosti bez kompletného doplnenia všetkých dokladov k vozidlu, ktoré boli v skútri, ktorý bol na posúdení a oprave v servise F. E., C. XX, E.. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca s týmito dokladmi disponoval, keďže tieto dokumenty boli predložené do poisťovne poškodeného. Aj keď zákon, v zmysle ktorého si žalobca svoj nárok uplatňuje, nepozná účinné nahradenie povinnosti poistníka vo vzťahu k poisťovni inak, ako písomným oznámením poistníka, avšak žalovaný v konaní preukázal dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nebola škodová udalosť oznámená písomnou formou. Žalovaný preukázal, že vykonal telefonický hovor na telefónne číslo žalobcu, preto tvrdenie žalobcu, že telefonické oznámenie neevidoval, nemôže obstať. Žalovaný preukázal, že webový systém žalobcu neumožňoval v danom čase uskutočniť písomné nahlásenie udalosti bez kompletného doplnenia všetkých dokladov k vozidlu, ktoré boli v skútri, ktorý bol na posúdení a oprave v servise F. E., C. XX, E., ako aj preukázal, že poskytol náležitú súčinnosť a žalobca nikdy nemal dotaz týkajúci sa potreby prešetrenia a potvrdenia pravdivosti označenia vinníka. V tomto smere ku komunikácii predloženej v konaní došlo až po poskytnutí poistného plnenia, o čom sa žalovaný dozvedel až z listu žalobcu zo dňa 27. 01. 2020 o uplatnení postihu, na ktorý reagoval mailovou správou zo dňa 07. 02. 2020. Žalovaný poskytol súčinnosť aj pri obhliadke skútra dňa 16. 01. 2020. Žalobca nepožadoval doloženie žiadnych doplňujúcich dokumentov, resp. vysvetlenie od žalovaného, pričom pristúpil k poskytnutiu poistného plnenia a následne si uplatnil postih voči žalovanému. Okolnosti daného prípadu podľa názoru odvolacieho súdu zakladajú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovaný nesplnil povinnosť písomne nahlásiť poistnú udalosť v zákonom stanovenej lehote.

18. V tomto smere odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu III. ÚS 90/2021 zo dňa 30. 11. 2021, podľa ktorého „za ústavne akceptovateľnú možno považovať úvahu, že regresná náhrada má plniť výchovný účel a má tiež zohľadniť okolnosti, za ktorých k vzniku škody došlo.“ Vzhľadom na to možno primeranosť náhrady podľa názoru ústavného súdu ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatené z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je dôvodná a v kladnom prípade aj zodpovedanie otázky, či je aj primeraná. Zohľadnenie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka, keď svoj účel nenaplní a na druhej strane, aby nebola ekonomicky likvidačná (IV. ÚS 377/2018). Ústavný súd dodáva, že v závislosti od konkrétnych okolností by bolo ústavne akceptovateľné aplikovať aj podporné komponenty pri určení primeranej regresnej náhrady (napr. zohľadnenie primeranej minimálnej mzdy v hospodárstve). Ústavný súd sa v prvom rade nemôže stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej jediným oprávneným subjektom, ktorý môže určiť a prípadne znížiť výšku uplatňovaného nároku v zmysle ustanovenia § 12, je poisťovateľ, nie súd. Uvedený prístup jednoznačne naráža na garancie doktrínálne zakotvené v namietaných referenčných normách. Taký výklad ustanovenia § 12 ods. 1 písm. g) zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorý by neumožňoval preskúmať správnosť postupu poisťovne, by nebol spravodlivý, pretože by bolo celkom na úvahe poisťovne, akú sumu uplatní, či zohľadní alebo nezohľadní napr. eventuálne spoluzavinenie, resp. iné relevantné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Ústavný súd k uvedenému dodáva, že je to práve otázka proporcionality, ktorú je potrebné skúmať zo strany všeobecného súdnictva, pričom uplatnenie regresu jednoznačne musí byť zo strany poisťovateľa riadne zdôvodnené. Povinnosťou účastníkov právneho vzťahu je dodržiavať zákonné a zmluvné záväzky, no súčasne musia všetci zainteresovaní konať fair. Pokiaľ mierne oneskorenie nespôsobí žiaden negatívny následok a k danej situácii pristúpia dôvody hodné osobitného zreteľa (nevedomosť o škode, vážne zranenie manželky a jej následné onkologické ochorenie, akútne starosti s tým spojené), nesmie ich súd opomenúť. Právo

v sebe musí mať aj aspekt empatie, pričom priznávanie obdobných nárokov ako v posudzovanej veci môže často narážať na samú podstatu dobrých mravov.“

19. Žalobca ako odvolací dôvod uplatnil aj dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ktorý sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, teda musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke, a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP, a to vzhľadom na to, že buď vzal súd do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. V prejednávannej veci skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, sú podľa názoru odvolacieho súdu vecne správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní, a preto odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP naplnený nebol.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie použil správne právne predpisy, správne ich aj vyložil a na daný skutkový stav ich správne aplikoval, preto nebol daný ani žalobcom uplatnený ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Súd prvej inštancie v otázke právneho posúdenia veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. Keďže nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia, tento odvolací dôvod je naplnený iba v prípade, keď na zistený skutkový stav súd prvej inštancie neaplikoval príslušnú právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Rozsudok súdu prvej inštancie nie je zaťažený touto právnou vadou, keďže odkazuje na správne právne predpisy, ktoré boli súdom prvej inštancie správne vyložené a na daný skutkový stav aj správne aplikované.

21. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), vrátane výroku o trovách konania, na ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).